

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes vi kan ligestille alle trosretninger med hensyn til tilskud fra det offentlige og dermed sikre reel religionsfrihed i Grønland.

(Inatsisartutmedlem Andreas Uldum, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke)

Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum berører et væsentligt emne vedrørende ligestilling af trosretninger, hvad angår tilskud fra det offentlige. Naalakkersuisut takker for forslaget til forespørgselsdebat, idet emnet har en almen interesse for de fleste. I sit forslag til forespørgselsdebat berører Andreas Uldum Grundlovens paragraf 68 og den måde, hvorpå Kalaallit Nunaanni Ilagiit finansieres. Som et løsningsforslag peger Andreas Uldum bl.a. på en indførelse af kirkeskat, således at den enkelte borger frit kan fravælge et medlemskab i Kalaallit Nunaanni Ilagiit.

Medlemmet af Inatsisartut sætter i forlængelse af sin forespørgsel om, hvorledes vi kan ligestille alle trosretninger økonomisk, spørgsmålstejn ved, om der reelt er religionsfrihed i Grønland. Her kæder Andreas Uldum i sin forespørgsel religionsfrihed sammen med økonomisk tilskud fra det offentlige, og peger på Grundlovens paragraf 68. Denne bestemmelse omhandler de økonomiske forhold i forbindelse med spørgsmålet om trosretning. Ved Selvstyrets indførelse overtog Grønland forpligtelsen til at understøtte Kalaallit Nunaanni Ilagiit, da denne er en del af rigsfællesskabets folkekirke, og da en understøttelse af folkekirken er stadfæstet ved lov.

Forståelsen af Grundlovens § 68 er, at kun kirkeskatten er et personligt bidrag og ikke den almindelige skat. Da vi ikke har særskilt kirkeskat, er der ikke tale om et personligt bidrag, og der opstår dermed ikke en konflikt imellem Grundlovens § 68 og de grønlandske skatteborgeres betaling til Kalaallit Nunaanni Ilagiit. Sagt med andre ord, der er ikke noget personligt bidrag til en bestemt gudsyndelse i den skat, vi betaler.

Alle borgere benytter sig på den ene eller den anden måde af Kirken, idet Kirken løfter en række opgaver. Kirken løfter f.eks. hele opgaven med fødselsregistrering, navngivning og navneændring samt registrering af dødsfald for samfundet. Med dette mener Naalakkersuisut, at der er tale om en folkekirke, som betjener alle borger i et vist omfang, om man deler folkekirkens trosgrundlag eller ej.

Naalakkersuisut deler dog Andreas Uldums tanker om, om man kan flytte dele af det administrative arbejde ud af folkekirkens regi. Mulighederne for dette vil blive undersøgt nærmere. Såfremt dette realiseres vil det dog stadig ikke ændre på kirkens retmæssige krav på understøttelse fra det offentlige.

Andreas Uldum peger på indførelse af kirkeskat som en potentiel mulighed, der kan løse den anførte problematik. Dette har været undersøgt og debatteret før i Inatsisartut, bl.a. i 2008, hvor der blev givet udtryk for, at dette ikke var den model, man ønskede for Kirken i Grønland. I den forbindelse kan Naalakkersuisut oplyse, at størstedelen af befolkningen, ifølge Grønlands Statistik ca. 95%, deler folkekirkens trosgrundlag.

Med disse bemærkninger ønskes Inatsisartut en god debat.